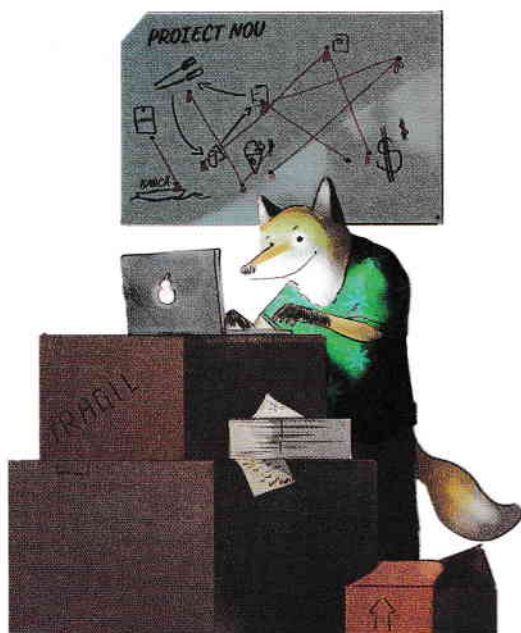

Palatul vulpoiului

TUULA PERE · ANDREA ALEMANNO

Traducere de *Allegra Mărcuș*

Francis, un vulpoi tânăr și ambițios, se bucura să locuiască în noua lui casă, într-un oraș de pe coastă. Deși planurile sale inițiale nu avuseseră prea mult succes, Francis refuza să renunțe la ele.

Nu contează că nu am reușit să îl înlocuiesc pe lupul William în funcția de primar, iar timpul nu a fost potrivit pentru un reformator ca mine, și-a spus Francis.

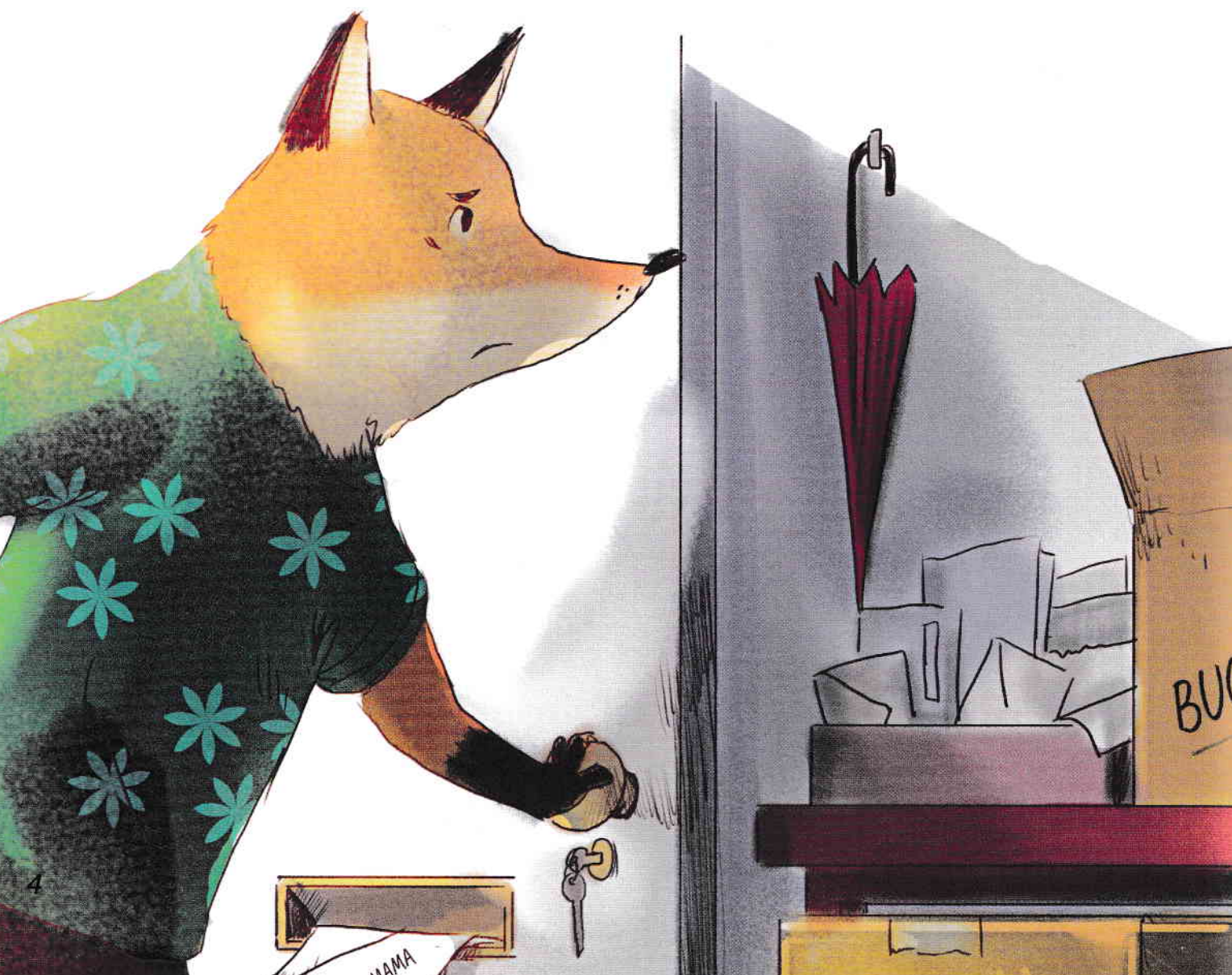
Din fericire, lupul William l-a iertat pe Francis pentru cascadoriile sale, deși vulpoiului i s-a interzis să mai lucreze la primărie. Trebuia să găsească altceva de făcut.

Francis înghiți o lingură de supă apoasă. Se gândea la opțiunile sale.

Nu am venit aici să dau greș. Va veni ziua în care toată lumea va vedea din ce sunt făcut. Un talent ca al meu este destinat să impresioneze lumea.

A casă, în satul lor de munte, familia lui Francis era destul de îngrijorată. Mama lui Francis își dorea ca fiul ei să îi scrie mai des, așa cum făcea ea, dar Francis nu îi răspundea la toate scrisorile. Din timp în timp, vulpoiul trimitea câte o scrisoare prin care le spunea părinților că nu îi poate primi în vizită.

Ultimul lucru de care am nevoie este ca mama și frații mei să vină aici și să se plimbe prin jur, se gândi vulpoiul. Eu nu pot arăta nimănui această ruină. Pot veni atunci când voi reuși să îmi găsesc un loc al meu cu balcon mare și vedere la mare!

Francis nu dorea ca familia sau prietenii săi să îl viziteze, pentru că nu avea ce le arăta. Pentru a fi sigur că toți cei de acasă îl prețuiesc pentru casa în care stă, Francis trimise niște fotografii cu o casă foarte frumoasă din orașul în care locuia. Pe spațele fotografiei, Francis scrisese părinților că aceea este casa lui.

